



Știința



ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVIII Nr. 11363

Duminică 4 martie 1979

6 PAGINI — 30 BANI

MARTIE
1949

DECENIILE ÎNFLORIRII AGRICULTURII NOASTRE SOCIALISTE

MARTIE
1979

30 de ani de la Plenara C. C. al partidului din 3-5 martie



MIHAI RUSU

Stăpînii giei

Privesc lanurile de grâu — imensități fragile, transparente, enigmatice încă, înfruntând gerul, amintind primăvara, anunțând prin verdele lor tremurător că vor fi biruitoare în primăvară; că lupta cu iarna a fost grea, că mai au încă de luptat. Privesc aceste moderne complexe zootehnice cu tehnicieni și medici și înrîitorii veghind printre superbe rase de animale, în grajduri mecanizate, confortabile. Privesc aceste podgorii și plantații de pomi, în care oamenii lucrează — desigur este februarie și este frig! — de pe aleile drepte se înalță fumul albastru al unor focuri primăverice. Doar soarele promite primăvara și aceste curduri de miei timpurii — și soarele din oamenii acestia care înalță gerul înscălcă muncesc, execută tăierile, calculează acum pe crengile pomilor și pe corzile viilor bozâia de struguri și fructe.

După tresărirea de o clipă la această întinere cu grâu — primul gând mă duce la noua condiție a acestor lanuri. La noua condiție creată recent agriculturii. Este primul an în care nu vom mai vedea pe cîmpurile și pe dealurile țării un lan de grâu mare, bogat, iar alături lanul mai modest, mai orosit; un lan de porumb crescut fabulos — și alături lanul modest, mai sărac; sau aici podgoria strălucitoare, livada miraculoasă și alături podgoria livadă modestă — ca și cum nu ar fi crescut în același pământ și nu ar fi avut același condiții. Vom începe să vedem pretutindeni la-

nuri, podgorii și grădini la fel de frumoase și de bogate. Vor fi o egalitate, o uniformitate de frumuseți și de bogăție. Crearea consiliilor agroindustriale încheie definitiv epoca diferențierii, a contrastelor de tot felul în agricultura țării și în viața

ntrebam; dar vecinii nu sint tot ai agriculturii socialiste, moderne? nu sint tot ai României, ai nostri? Bucuria era înjumătățită. Unul groza de noroios — și alături vecinul zbârnânda se încă în neîncepere, sau în delăsare, sau în neajutorare, sau în toate cete

VIAȚĂ NOUĂ

Dragă mi-i țara și plaiul,
Frumos mi-i portul și graiul,
Mîndră-i țara la privit,
Dulce-i limba la vorbit.
Foaie verde mărgărit
Dragu-mi-i locul iubit
Pe unde-am copilărit.
Căci Partidul, dulce frate
Ș-a-ngrîiit cu drag de toate.
Viață liberă să fie
În frumoasa Românie.
Patria mea, mîndră floare,
Cu ciucuri la cîngătoare,
Stă cu fruntea către soare,
Iar deasupra ei zimbește
Steaua de mare nădejde,
Nădejde în viitor
Dragului nostru popor.

Emilia IERCOȘAN
tărancă, satul Iercoșeni,
județul Arad

Primăvara revoluționară a agriculturii românești

de Traian COȘOVEI

tărânmii. La condiții egale — recolte egale și la înălțimea condițiilor create. Există de mult în aer, plutea în aer, și o avem în gîndirea și în problemele noastre, găsirea unei soluții care să perfecționeze un sistem să ridice întreaga agricultură la un nivel uniform, capabil să depășească obiectivul stabilit: douăzeci milioane tone cereale. Plutea de mult în aer rezolvarea acestei probleme: aici o cooperativă agricolă frumoașă, fetică, cu lanuri și producții strălucite și ridicînd din umeri privind lanurile sau cîrele cooperativei vecine; alea nu sint ale noastre, sint ale vecinilor, sint la vecini. Iar noi ne

putin. Aici o podgorie de stat deținînd toate recordurile și alături podgoria cooperativă agricolă luptînd și ea, perseverînd și ea, dar rămînd numai pe jumătate podgorie de stat.

Crearea consiliilor unice agroindustriale este un act revoluționar, științific — o treaptă superioară de organizare a agriculturii. Toți factorii umani, competenți științific și rîndurile, unii în muncă, avînd la dispoziție pentru agricultură instituții științifice, sisteme energetice, mari sisteme de irigații, platforme industriale, renumite uzine de mașini și utilaje competitive în lume, stațiuni de

clarvăzătoare a partidului, care năvălează și desăvîrșesc opera de socializare și modernizare a agriculturii, de la înălțimea marilor noastre înfăptuiri, gîndul mă dăce în urmă, la actual istoric al cooperativizării și de acolo, mai în urmă — la acea memorabilă Rezoluție a Plenarei Comitetului Central al partidului, din 3-5 martie 1949 — și de la care se împinează acum treizeci de ani. Rezoluția din 3-5 martie 1949, privitoare la transformarea socialistă a agriculturii în România — pagină științifică vizionară, revoluționară, de un urias realism, document, act istoric de naștere a agriculturii și a țărânmii socialiste moderne, pe care l-am avut mereu pe masa noastră de lucru, mereu la vedere, despre care am vorbit mereu, la care ne-am referit mereu în aceste treizeci de ani.

Am încercat un mic test: am întrebă într-un loc și în altul — la întîmplare — mecanizatori, țărâni în cîmp, în podgorii, în zootehnie, ce știu, ce-și amintesc din această Rezoluție din 3-5 martie 1949? Erau oameni care la apariția Rezoluției abia se născuseră sau nici nu se născuseră și oameni care străbătuseră totuși acești ani de la Rezoluția din 3-5 martie. „Aa! — Rezoluția din 3-5 martie '49! Păi, de la ea am pornit! A fost începutul! Imi dădeam seama că mulți dintre acei care TRĂISERĂ Rezoluția erau acum bătrîni, dar mulți erau în plină putere și mulți erau tineri și toți

(Continuare în pag. a III-a)

UN NOU VOLUM DIN COLECȚIA DE TEXTE ALESE DIN GÎNDIREA SOCIAL-POLITICĂ A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

„Contribuția României la realizarea unui sistem trainic de securitate și cooperare în Europa”

Noul volum cuprinzînd texte alese din gîndirea social-politică a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, apărut în Editura politică, vine să lumineze o importantă latură a vastei opere teoretice a secretarului general al partidului nostru, operă pusă în slujba intereselor fundamentale ale poporului român, a înfăptuirii aspirațiilor de pace și progres ale tuturor popoarelor. Este vorba de activitatea sa neobosită dedicată cauzei securității și colaborării în Europa.

Înfăptuirea securității europene constituie, așa cum se știe, o preocupare centrală a politicii externe a României socialiste. În elaborarea și promovarea acestei poziții, rolul hotărîtor revine secretarului general al partidului, președintele republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, militînt neobosit pentru triumful ideilor păcii și colaborării pe continent. Este lare apreciat și recunoscut azi pe plan european și mondial contribuția tovarășului Nicolae Ceaușescu la cristalizarea conceptului de securitate europeană. Pornind de la învățămintele istoriei, de la analiza aprofundată a realităților de pe continent, secretarul general al partidului nostru a argumentat cu deosebită forță de convingere ideea că securitatea europeană presupune asumarea de către toate statele a unui sistem de angajamente, adoptarea unor măsuri concrete de natură să ducă la excluderea forței și a amenințării cu folosirea forței, să ofere tuturor statelor garanții deplină ce se află la adăpost de orice act de agresiune, să asigure dezvoltarea pașnică, nestîrșită a fiecărui națiune, în conformitate cu propria sa voință, cu propriile interese.

Nătr-o abordare unitară și coerentă, extrasele cuprinse în volum evidențiază diverse aspecte ale problematicei europene, structurate în opt secțiuni: concepția României despre edificarea unui sistem trainic de securitate și cooperare în Europa; securitatea europeană — cauza și oeră tuturor statelor continentului, activitatea României pentru normalizarea și dezvoltarea raporturilor dintre state, pentru promovarea desînteririi și înțelegerii în Europa; pentru asigurarea securității și acțiune al tuturor statelor participante; elemente componente ale procesului de înfăptuire a securității europene; realizarea dezangajării militare și a dezarmării în Europa — condiție indispensabilă a securității fiecărui stat, a înfăptuirii securității pe continentul european; transformarea Balcanilor într-o zonă a înțelegerii și colaborării pașnice; securitatea europeană și situația din regiunea Mării Mediterane; rolul hotărîtor al opiniei publice, al forțelor politice responsabile, al popoarelor în determinarea unui curs nou în relațiile dintre state în Europa.

Cu numeroase prilejuri, tovarășul Nicolae Ceaușescu a evidențiat, așa cum arată bogatele extrase din cuvîntări cuprinse în volum, rezultatele pozitive ale Conferinței de la Helsinki, care a reprezentat un moment de importanță istorică în viața continentului. În cuvîntarea rostită la Conferința general-europeană de la Helsinki, la 1 august 1975, secretarul general al partidului nostru arăta că „istoria va judeca nu numai documentele ce le vom semnă și deciziile luate, ci și felul în care fiecare stat, fiecare guvern și conducător de stat sau guvern va acționa pentru realizarea acestor documente, pentru ca speranțele contemporanilor noștri să fie împlinite, pentru ca actiunile guvernelor noastre să răspundă năzuirilor de bunăstare, libertate și pace ale tuturor națiunilor”. Prezenta lucrare în mod deschis și principial, printru stilului de gîndire și acțiune al secretarului general al partidului nostru, extrasele cuprinse în volum relevă faptul că încheierea Conferinței de la Helsinki nu poate fi și nu trebuie considerată ca un punct final, ci doar începutul unui proces, a cărui dezvoltare nu se face de la sine, ci impune eforturi hotărîte, acțiuni concrete, practice din partea tuturor statelor. În acest sens, România socialistă, prin glasul cel mai autorizat

al președintelui ei, s-a pronunțat și se pronunță consecvent pentru traducerea neabătută în viață a prevederilor și angajamentelor înscrise în Actul final de la Helsinki, pentru extinderea colaborării economice, tehnico-științifice, culturale, pentru adoptarea de măsuri practice pentru a se trece la dezangajare militară și dezarmare în Europa, fără de care nu poate fi vorba de o securitate reală pe continent.

Pornind de la complexitatea problemelor din Europa și avînd în vedere rezultatele nesatisfăcătoare ale reuniunii de la Belgrad, extrasele cuprinse în volum relevă cu putere necesitatea de a se asigura, de pe acum, o bună pregătire a viitoarei reuniuni general-europene, de la Madrid, din 1980, astfel încît aceasta să marcheze un moment nou în e-

pentru masele largi de oameni ai muncii, că problemele de ordin umanitar trebuie rezolvate cu toată grija și răspunderea, în spiritul adevăratului umanism.

Într-un amplu capitol este prezentată concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la prioritățile măsurilor de dezangajare militară și dezarmare — ca temelie a unei reale securități pe continent. Relevedînd faptul că în Europa sint concentrate cele mai puternice forțe armate și armamente, inclusiv nucleare, extrasele selectate în volum pun în evidență ca un imperativ arzător necesitatea unor acțiuni concrete în vederea diminuării pericolelor de confruntare, a creării condițiilor pentru trecerea la dezarmare.

În vederea realizării acestui obiectiv, România a propus un ansamblu de măsuri coerente și cuprinzător. Între care retragerea trupelor de la granițe, distanțarea de la frontiere, renunțarea la manevrele de mare amploare, în deosebi în apropierea granițelor militare și retragerea bazelor militare și retragerea trupelor străine de pe teritoriile altor state, reducerea bugetelor și efectivelor militare ale tuturor statelor participante la Conferința general-europeană, desființarea concomitentă a celor două blocuri militare existente pe continent, crearea de zone ale păcii, lipsite de arma nucleară.

Ca țară situată în Peninsula Balcanică, România desfășoară o activitate susținută în scopul asigurării unui climat de înțelegere și colaborare între țările din această regiune. Extrasele din opera secretarului general al partidului relevă concepția sa constructivă despre dezvoltarea înțelegerii, colaborării și păcii în Balcani ca parte integrantă a procesului de edificare a securității în Europa. În acest cadru, în volum sint reafirmate propunerile românești privind realizarea unei înțelegeri între statele balcanice care să ducă la excluderea armelor nucleare din această zonă, ca și exprimarea clară a voinței țării noastre de a participa în toate formele și acțiunile de cooperare interbalcanică. În același context,

avînd în vedere legătura strînsă care există între securitatea și cooperarea în Europa și în Mediterana, în volum își găsește cea mai bună expresie o României în favoarea rezolvării pe cale pașnică, prin tratative, a problemelor din zona Mediteranei.

În cuprinsul volumului ocupă un loc important extrasele din lucrările tovarășului Nicolae Ceaușescu referîndu-se la rolul hotărîtor pe care îl au popoarele continentului în înfăptuirea deciziilor securității europene. Subliniind răspunderea care revine parlamentelor, organizațiilor de masă și obștești, secretarul general al partidului a chemat în mod repetat la unirea eforturilor celor mai largi cercuri democratice și progresiste pentru promovarea cauzei securității și colaborării pe continent. Este exprimată cu claritate convingerea partidului nostru că realizarea unei securități trainice nu poate fi decît rodul participării active a popoarelor, care pot și trebuie să determine guvernele să acționeze în vederea aplicării în viață a prevederilor Actului final de la Helsinki, pentru făurirea unei Europe a păcii și colaborării. În acest sens, la sesiunea solemnă comună a C.C. al P.C.R., Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste și Marii Adunări Naționale dedicată sărbătorii împlinirii a 60 de ani de la formarea statului național unitar român, tovarășul Nicolae Ceaușescu declara:

„Avem convingerea că stă în puterea popoarelor, a forțelor progresiste ca, acționînd unite, să împiedice un nou război mondial, să asigure o pace trainică zînt în Europa, cit și în întreaga lume”.

În acest spirit, din întregul volum se desprinde hotărîrea fermă a partidului și statului nostru de a face tot pentru a contribui la afirmarea idealurilor de pace și securitate ale tuturor popoarelor continentului.

Ion DIACONU

Peste plan, 60 milioane kWh energie electrică

Energeticienții de la Iernut, Fintinele și Tîrnăveni din județul Mures, care realizează aproape 15 la sută din întreaga producție de energie electrică a țării, au rotunjit la 60 milioane kWh producția de energie electrică furnizată sistemului energetic național, peste prevederile programelor două luni ale anului. Paralel, prin gospodărirea și folosirea rațională a combustibilului, ei au înscris în contul economiilor pe acest an 650 tone combustibil conventional.

Noi apartamente date în folosință

În primele două luni ale anului, 845 de familii de oameni ai muncii din Timisoara, Lugoj și alte localități din județul Timis, s-au mutat în tot atîtea apartamente noi. Din fondurile unor întreprinderi au fost construite și date în folosință alte zeci de apartamente. Pînă la sfîrșitul anului, în județul Timis urmează a fi construite peste 10.000 de apartamente, reprezentînd cel mai mare volum de locuințe prevăzut a fi realizat în cursul unui an. (Cezar Ioana).

CREATORUL DE ARTĂ — UN MUNCITOR INTELECTUAL

Artistul este un muncitor intelectual care trudește zile și nopți, săotămîni și luni de-a rîndul, pînă să aîngă la acea perfecțiune capabilă să ne dea impresia de spontan, firesc, de ceva natural, născut ușor, nechinut în chinuitoare strădăni de ceva autentic pentru viața și autenticitatea însăși. Sub aparența totalei spontaneități a lucrului făcut fără efort se ascunde o trudă pentru mulți invizibilă, o trudă de miner, de salahor și se varsă tot atîtea sîmț sudorilor, cit se varsă pe trupul unui oțelar în fața unui cuptor. Numai din asemenea trudă nobilă ies marile și nepieritoare realizări artistice. Fîndcă, să fim bine înțeleși, de ele este vorba și nu de simple experimente și velleități. Cine știe, cine are mereu în minte chinul, da, da, chinul prin care trece un sculptor, cioplind fierul și piatra, un scriitor, refăcînd de zeci de ori un text, un rezizor punînd în scenă un „Danton” de Camil Petrescu, un artist sau o balerină, de pildă, pînă să aîngă să realizeze o creație, să interpreteze maristral un rol? Aceasta pentru că în operele mari

nu se vede, nu se simte procesul de elaborare. Unii, de pildă, au impresia că genialul muncitor intelectual care a fost G. Călinescu și-a scris opera cum ar fi fluierat un slağăr. Dar nu exemplul lui as vrea să-l evoc aici, ci al unei arte

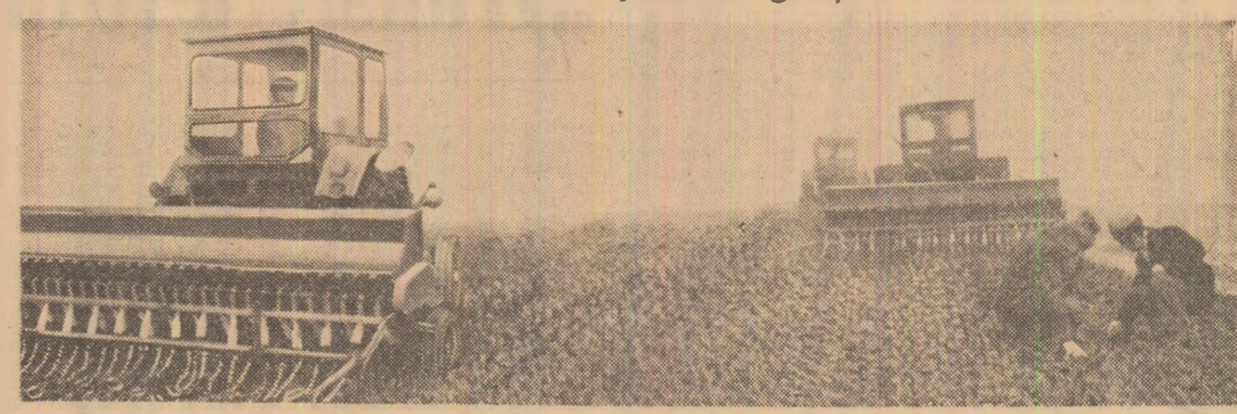
Însemnări de
Ion DODU BALAN

care pare mult mai mult o joacă de copii. E vorba de balet. Niciodată, pe nici un lac, pe nici o apă impondabilă cu flori de nufăr și tresrîi gînditoare, n-am văzut o lebdă mai autentică, mai firească și mai expresivă decît Mașdalena Poga în baletul, mi se pare intitulat chiar „Lebdă”, de fapt un andante din Carnavalul animalelor al lui Camille Saint-Saens. Rolul, creația ei erau, neîndoios, rodul unei munci de o tenacitate puțin obișnuită. A trecut vreme de atunci, dar mi se pare că-a fost ascăr. Pline de farmec și de miraculoasă poezie,

unduirile corpului ei relevau, parcă, necunoscutul mihi nebuloase și magice, tăiau în tămirii invizibile ai aerului cîrpele de stranie și tulburătoare povești. Niciodată n-am văzut vreo pasăre bătînd ariile cu mai multă greutate și măreție, cu mai multă siguranță și stăpînire de sine. Avem senzația fizică a unui triumf al fanfetei și al forței creatoare a vîntului umane care de atîtea ori s-a vînt pasăre ca să se depășească pe sine, să învingă forțele gravitației universale. În mișcările ei, în zburorile ei de libelulă, vibra întreaga gamă a sufletului omeneș: bucuria și durerea, înălțarea și căderea, frămîntarea și limpezirea. Sub picioarele ei, podoava pării a lac misterios pe care o lebdă eminesciană trece pe visul inserării să se înec în doruri și-n dulcele somn. Întreaga ființă vorbea un limbaj universal, limpede și firesc, mărturisire un suflet frumos, dezvăluia inense bogății spirituale de care arareori omul le bănuștea a sălășliu în sine. (Continuare în pag. a IV-a)

A început campania de însămînțări

Pentru recolte mari, acum se impune un ritm intens de lucru la culturile din prima urgență



Odată cu încălzirea timpului, în unitățile agricole de stat și cooperative din sudul și sud-vestul țării au început însămînțările de primăvară. Primele suprafețe au fost însămînțate cu mazăre și difera plante furajere în județele Timis, Arad, Constanța, Ilfov etc. De asemenea, peste tot continuă fertilizarea semănăturilor de toamnă cu îngrășăminte chimice, se execută lucrările de sezon în grădiniile de legume, în vil

și livezi. Intrucît starea timpului se îmbunătățește, este necesar să facem tot pentru declanșarea însămînțărilor de primăvară pe un front larg, pentru întreprinerea în cele mai bune condiții a ogoarelor de toamnă și executarea neîntîrziată a tuturor celorlalte lucrări de sezon. În pagina a III-a — relații din județele Ilfov, Constanța și Arad privind însămînțările de primăvară.

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

Curajul promovării. Dar ce înseamnă CURAJ?

— Dacă v-aș întreba ce vă preocupă acum în chip deosebit, care este primul lucru la care v-ați gândi? — Cu un timp în urmă apărea — „Sciența” o rubrică intitulată foarte expresiv: „Femeia nu — jumătate bărbatului”, ci jumătate din populația țării”, iar după statistici, chiar ceva mai mult de statistici. Aici la noi, la „România”-Tirnoviste, balanța e și mai înclinată: femeile reprezintă două treimi din totalul colectivului. Cu toate acestea, ele sînt încă departe de a ocupa, în proporția corectă, funcții de conducere și, în general, posturi cu o calificare mai înaltă și implicit o răspundere mai mare.

— Puteți fi ușor contradicțioasă. Prin propriul exemplu. Dumneavoastră, Elena Ciobanu, șef de secție la fabrica de țesături de partid pe întreprindere și președinta consiliului oamenilor muncii.

— Și cu ce ar contrazice asta „balanța” inversată de care aminteam? Trece peste faptul că e vorba de mine, dar cred că ai ales bine exemplul? (Un ușor licăr polemic se aude în ochii negri, îndurși ai femeii, luminându-i fata adunată de o căcălăușă de corozor, însoțită, arăstică). Dar dacă vreți ca prin ci să se demonstreze promovarea unei femei, adevărata problemă constă însă în promovarea femeii.

— Se exclude în acest caz, cele două aspecte ale exactității nuanțate de către interlocutoare? Să-mi fi ales nepolitiv exemplul-argument? Pentru aflarea răspunsului se cere derularea înaintea filmului unei existente.

Pe la începutul acestui deceniu, unui tânăr maestru de la „Stăruia electrică” din Fieni i se oferea o sanșă de învidiat: să devină unul

dintre oamenii de bază ai celor mai moderne uzine din bransă — „Rom-lux”, aflată pe atunci în construcție. „Auzi, tu — aduște el vestea aceea — o să mă trimiți și la specializare în străinătate”. Dar sansa lui nu era și sansa ei. Pentru ea, pentru soție, toate cite le clădise și le orînduise pînă la vârsta de 35 de ani, cînd orice om începe să se „aseze”, toate urmau să se desfacă. „Și eu?”, a îngăimată amestec de surpriză. „Nu-ta face griji. Uzină mare, frumoasă, meserie? Mai ales cînd veneau și o așteptau la poartă fetele din brigada de care o condusesse atîta ani la „Textilă” din Pucioasa; ele încă nu se împăcaseră cu sîndul că au pierdut-o și-o rușau fîrbită și se întoarce. Simtea adesea gustul sărat al lacrimii, dar nimeni n-a văzut-o plîngîndu-se. Și avea să-i fie și mai greu cînd după întrerucere (să-si termine înții Doinita școala, să-si termine înții școlii liceu, să-si termine de maistri — cine să le poarte lor

obiectiv, as prefera să vorbesc nu în calitate de femeie, ci de secretar de partid. Și as începe cu ceea ce nu cred că este promovarea. Nu cred că este, cum își închipuie unii, un fel de campanie, la utoală, sub presiunea unor tabele și rapoartă cerute foruri. După cum nu este, cum ești închipuie alții (sau chiar aceiași), că promovarea se rezumă la un act administrativ, la o saltare în schemă. Dimpotrivă, asta implică o strategie cu bătaie lungă. Fiindcă, în realitate, promovarea este un proces social de modelare a personalității, cu implicatii dintre cele mai profunde, cu o contradicție, jalonat de izbini, dar și de eșecuri.

— Vă gândiți probabil la curajul promovării... — E o poveste cu curajul asta! Ati observat că vorbim „curaj” se furisăză de îndată ce se pune problema promovării unei femei? Parcă ar fi cine știe ce viteză să-i oferi femeii ce i se cuvine, să-i dai ceea ce în fond ești obligat să-i dai în virtutea drepturilor ei și a principiilor de echitate. Bineînțeles, dacă o merită, dacă corespunde. Și dacă da, atunci ce amestec are aici curajul? Poate doar pentru a acoperi anumite „prudențe” și precauții.

— Și totuși se vorbește frecvent despre curajul promovării. — Bine se face. Și ar trebui să se vorbească și mai mult. Nu înțeleg. Mai înainte spuneți că... — Cu o precizare: curaj din partea cui? Eu cred că, în materie de promovare, adevăratul curaj aparține femeii. Curajul de a-si infrînge timiditatea. De a-si spulbera complexele — unele transmise din generație în generație. Majoritatea fetelor

de lașă să văzută că unii ospătari (au lăsat să aștepte cam mult pe niște mineri care voiau și ei o bere. Intră-alta zi a primit o reclamație cum că un minier, un ospătar a „lăsat” să le mai dea restul. A mai primit și alte asemenea reclamații. Și-atunci, Ion Păulescu, directorul Intreprinderii comerciale mixte Lupeni, s-a dus la primarul orașului, Horia Toma.

— Știi și dumneavoastră că înainte de a fi trimis la școala de comerț, deci înainte de a fi director, zece ani am fost minier.

— Da, știu, și ce-i cu asta? — Știi și dumneavoastră că ospătarii mei nu-i prea respectă pe mineri... — Da, știu, am primit și eu reclamații.

— Tocmai, ajutați-mă? — Eu, cum să te ajut eu? Prin-de-ai, pune-i în discuție, sancționează-i și așa mai departe... — Nu, am o idee mai bună. Dar ajutați-mă, vorbiți dumneavoastră la mină... I-au dus în în abita-tajele-cameră, unde minierul nu



Și un zîmbet poate fi un argument... așa cum o sugerează stilul de muncă al Eleni Ciobanu (dreapta) Foto: S. Cristian

Convorbiri despre meseria de OM

mi-au promis de lucru și pentru tîrziu. Să nu-si facă griji? Ce va face ea, o textiliză, într-o fabrică de becuri? Ce va face Doinita, care va trebui să se muțe la altă școală, în alt oraș? Cum va fi cu casa? Moment de răscruce în viața familiei. Cineva, unul din ei doi, urma, trebuia să-l înțeleagă pe celălalt. Să se sacrifice. A făcut-o ea. Un gest cit o viață de om. Fiindcă Elena Ciobanu luă totul, pleoștia, de la cană: o meserie nouă, un colectiv nou, un oraș nou, un nou cămin.

Cu ce a început? Cu alfabetul meseriei de bază C.L.L. (confectioner lampi îndescentate) în secția soartă, unde se alea, cu o rară meticulozitate, simțindu-se cit firul de păr ce abia se deslusec într-un bec. 800.000-900.000 de asemenea firesoare pe lună — treabă careia n-ai dai de capăt decât răbdarea și constinciozitatea femeii. Trăgea cu coada ochiului la coștele din jur, ca vîrșit îl puteau fi fire, ferice de ele ce usor se concentrau și cit de sprinten le aierau deșetele! Citodată, parcă îl venea să lase totul baltă — la ce bun să se chinușă așa, n-are ea o

de griji? S-a hotărît să-si continue liceul. În același timp, au trimis-o la o școală de partid, unde învăța pînă la noată seara, iar de la cea oră pînă spre miezul nopții își pregătea examenele de clasa a zecea. Simbolice, o viață clădită din examen în examen. Ale dăruirii. Ale tenacității. Ale constanței. Și tot atîtea temeruri morale insurise în statutul promovării.

Dar oricît de spectaculoasă poate părea traiectoria dintre anonimul C.L.L. și răspunderea de președintă a consiliului oamenilor muncii, un asemenea destin nu e nici singular, nici extraordinar în contextul societății noastre, ci repetă și în același timp prefigurează alte nenumărate traiectorii asemănătoare. Iată de ce, trecînd peste modestia Eleni Ciobanu, nu desferă promovarea unei femei să măturte destinul ei. Dimpotrivă, el deschide unghiul larg spre descifrarea resorturilor sociale și individuale ale afirmării femeii în viața colectivității.

— Ca femeie, cum vedeți promovarea? — Ca să dau un răspuns cit mai

de lașă să văzută că unii ospătari (au lăsat să aștepte cam mult pe niște mineri care voiau și ei o bere. Intră-alta zi a primit o reclamație cum că un minier, un ospătar a „lăsat” să le mai dea restul. A mai primit și alte asemenea reclamații. Și-atunci, Ion Păulescu, directorul Intreprinderii comerciale mixte Lupeni, s-a dus la primarul orașului, Horia Toma.

— Știi și dumneavoastră că înainte de a fi trimis la școala de comerț, deci înainte de a fi director, zece ani am fost minier.

— Da, știu, și ce-i cu asta? — Știi și dumneavoastră că ospătarii mei nu-i prea respectă pe mineri... — Da, știu, am primit și eu reclamații.

— Tocmai, ajutați-mă? — Eu, cum să te ajut eu? Prin-de-ai, pune-i în discuție, sancționează-i și așa mai departe... — Nu, am o idee mai bună. Dar ajutați-mă, vorbiți dumneavoastră la mină... I-au dus în în abita-tajele-cameră, unde minierul nu

Intrate în industrie sînt nepoatele unor femei ce nu-și înlătau privirea de sub bușma. Curajul, apoi, de a replica unor atitudini inapoi, unor prejudecăți. Dar să nu pară că vorbesc abstract. Probabil știți ce este un regior, E. „tătă” mașinilor și utilajelor din fabrică. Și, în felul său, e un conducător al procesului de producție. Mîna dreaptă a maistrului. Treabă calificată, mai bine plătită.

— Și totuși se vorbește frecvent despre curajul promovării. — Bine se face. Și ar trebui să se vorbească și mai mult. Nu înțeleg. Mai înainte spuneți că... — Cu o precizare: curaj din partea cui? Eu cred că, în materie de promovare, adevăratul curaj aparține femeii. Curajul de a-si infrînge timiditatea. De a-si spulbera complexele — unele transmise din generație în generație. Majoritatea fetelor

pe listă nici o femeie. „Nici să nu vă gândiți — le-am înapoiat eu hîrtia — să nu scoatem, din atîtea fete, mîncar o maiștroră”. După cum avem multe ingineri foarte capabile, dar, decodată, nici o șefă de secție.

— Cineva ar putea înțelege că vreți să aparcați toate funcțiile de conducere... — Cine? Nu, problema se pune în alți termeni: adevărata promovare nu se rezumă exclusiv la un loc sau altul din schemă, ci se bizuie pe aportul substanțial mai mare, mai calificat, mai competent al femeii la conducerea politică și economică a întreprinderii. O femeie chemată să conducă nu atît în virtutea postului ocupat, cit a răspunderii asumate. Asta urmăm. Pentru asta luptăm.

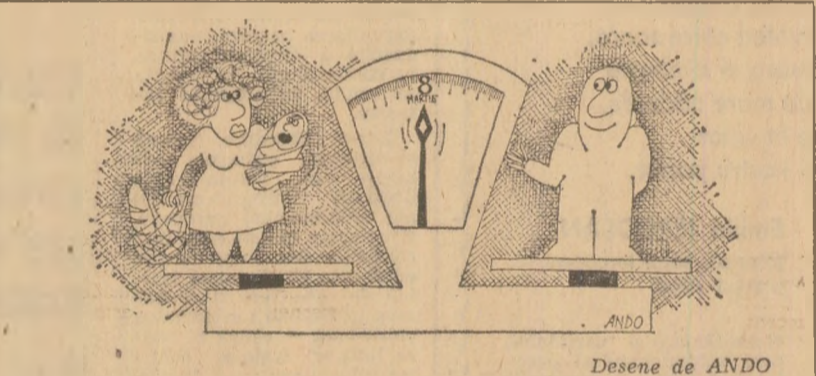
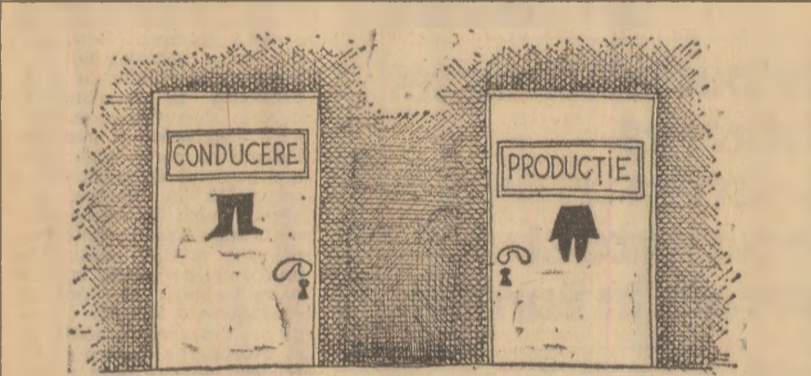
— Și tu despre dumneavoastră, că în afara responsabilităților din întreprindere, sîntei membră a comitetului județean de partid și membră a biroului municipal de partid. De asemenea, ai acțiunea cu ea de șefă de județean și vicepreședintă a comitetului județean al femeilor. Nu e prea mult pentru o pereche de umeri? Cum le împacăți pe toate? — N-o să spun că e simplu, dar nici că e atît de greu precum pare la prima vedere. Și știți de ce? Tocmai fiindcă nu se pune problema de a le „împăca”. În practica vieții obștești, toate aceste mandate se completează și se susțin reciproc. Circumscripția mea electorală e la poartile întreprinderii. Un cartier nou și frumos de blocuri în care locuiesc și mulți oameni de la noi. Nu e firesc, ca secretar de partid, să mă interesez cum trăiesc, ce preocupări au în afara orelor de muncă? Lar

ca deputată nu e firesc să ajut la înfrumusețarea vieții cartierului? Alt argument. Cu un timp în urmă am făcut parte dintr-o comisie care s-a ocupat de starea căminelor de neza-milisti din tot județul. Asta în calitate de activistă „pe linie de femeie”, cum se spune. Dar cea ce am constatat cu acest prilej n-e-a folosit foarte mult și în propria casă — adică la mai buna organizare a căminului întreprinderii care, de altfel, a leșit pe locul în județ.

— Care este calitatea umidă pe care puneți cel mai mult preț? — Implicarea activă și afectivă în toate problemele vieții. „Nimic din ce e omenească”.

— Dați-mi un exemplu. Cînd puteați să nu fi intervenit și totuși ați făcut-o? — Mi-amintesc de o poveste mai delicată. Soția unui inginer, ambii lucrează la noi, mi s-a plîns într-o zi că lucrurile în familia lor nu mai mergeau. Mi-a cerut ajutorul. Am stat atînci de vorbă cu el, care a rămas însă categoric pe poziție: „Nu mă împac și n-aveți nici un drept să vă amestecați în viața mea personală”. M-am gândit să renunț. Dar, pe de altă parte, ceva nu-mi dădă pace: „Bine, măi Ciobănto, tu puteai să salvezi o căsătorie și ai rămas de piatră?”. O fi „întangibilă” viața personală a dîmnealui, dar cu viața personală a soției cum stămine? Și am mers, cum se zice, și la întrebarea a doua, și la a noua, pînă s-a limpezit furtuna în paharul cu apă. Azi sînt amîndoi mulțumii că au rămas împreună.

Victor VÂNTU



Se zice că primul birfitor, reșele aprobate încoronat al birfitorilor, era scund, nu-ți aplicat soro dreaptă și se ocupa cu comerțul. Era corosar. Avea auzul bun, ochi așeri, dar cu puțină albeață la stîmă și mai avea o mică deviație de sens.

— Săracul! Și? — Și, meseria îl obliga să meargă din casă în casă. Și umblînd din casă în casă, vedea, și auzea de toate.

— Și ce a auzit? — În sectorul lui ecia trăia singuratic un surdo-mut și mică rădăcină aștia corosur. Cînd ieșea de la el, vecinii îl întrebau: „Ce mai face surdo-mutul, ce mai zice el, cum o duce?” Ei bine, atînci a devenit ne-

muritor primul nostru birfitor. Le-a spus corosior că surdo-mutul și-a cumpărat un armasar nemăpomenit de roșu. A băgat drăci în ei.

— Și el ce au făcut? — Vecinii, și ei întreb. — Au încercat să dea tirocole casei, s-au uitat prin curte, chiar și în fată și în afară de un biet tînar pricălit, nealinitat cum trebuie, n-au văzut nimic în casa surdo-mutului.

— Deci atînci s-a făcut pentru prima dată din tîntar armasar.

— Desigur, birfitorul dacă n-are imaginație, dacă nu este puțin așeri, și moare de foame. A avut dreptate latinul cînd

a zis: „Pînă și birfeala a zis a zis latinul!” — Asa... Un birfitor calificat dacă vine pe la tine și te surprinde bătînd un cui în pe-

dat sat suse de lei pe el și că taboul ar valora sute de mii, dacă nu milioane.

— Cum îi vin lui ideile d-astea? — Cică a văzut el străbunul lui a făcut din tîntar armasar, crezi că birfitorul nostru nu poate să facă din niste gândaci de bucatărie elefanți? Ii face, cum naiba să nu-i facă. Ba-i scoate vorbe că intenționat nu-i hrănesci, că să moară de foame. Nu-i lasi să se ducă să moară în cîmîntul lor, că le graboști moartea, ca să faci comert clandestin cu fildeș.

— Gîndaci de bucatărie au fildeș? — Nu au!

— Atînci de unde povestea cu fildeșul? — Păi dacă a făcut,

dacă a fost în stare să facă din tîntar armasar, nu poate să facă el din gîndac elefant cu fildeș? Ii scoate vorbe că subul ai ascuns un atelier în care fabrici articole de fildeș. D-ala zic eu că nu e bine să dai apă la moară birfitorului.

— Și ce trebuie să faci ca să nu dai apă la moară birfitorului? — Cum se acutuează un zîndac în bucatăria ta, extermină-l, dă-i, fără milă cu in-sincrită.

— CE NU STIM DESPRE BIRFITORI. Nu stim dacă au încercat vreodată să facă din armasar tîntar și, dacă au încercat, ce rezultate au avut.

Nicuță TANASE

Ce știm și ce nu știm despre... BÎRFITORI

MOTO: — Mai nou, cimentul se fabrică din vin? — Glumiți, tovarășe inspector. — Ba nu glumesc deloc. Actele vorbesc.

(Din dialog unul inspector bancar cu un director de fabrică)

— Întrebăm pe tovarășul Tiberiu Miclăuș, directorul Intreprinderii de ciment din Hoghiz-Brasov, ce părere are despre fostul contabil-sef, Roman Viorel?

— N-ai fi băiat rău, dar îl strîcă beția. Nu s-a găsit cine să-i dea „na, na!” la vreme. Cum o vorba: prea multe ouă i s-au curățat. De cînd am venit în întreprinderea asta, toate reclamațiile îl priveșc pe el, nu-mai pe el.

Ne deplăsim la întreprinderea similară din Chișcădaga-Hunedoara și-l întrebăm pe fostul contabil-sef de la Hoghiz, transferat aici, ce părere are despre directorul Miclăuș:

— Îl șimez pentru imbu-nătățirile aduse fabricii, dar e influentabil. S-a lăsat moiană împotriva mea, care voiam să apăr legalitatea. Din cauza asta nici n-am mai putut rîmîne acolo.

Părețile fiind contradic-torii, căutam argumente care să lumineze opinierea. Dîm peste aprecierile anu-riale a lui R.V., semnătă de un colectiv în frunte cu directorul care acum îl critica:

— Tov. Roman Viorel a aplicat birghiile cele mai eficiente de stimulare a activității economice a întreprinderii (...), lîund măsuri concrete în direcția (...), durmează să ne rîndiri dactilografice de direcții în care caracterizatul ar fi luat măsuri concrete), s-a preocupat pentru întrod-ucerea noului în activitatea financiar-contabilă (...), se bucură de stimă și respect din partea colectivului do-

profesional nu putea să alba ca motiv moral decît o subțilitate dragoșă față de ramura cimentului. Iertată, fie-nem circum-specția, dar am verificat această pasluine a contabilului Roman și am aflat ale motive ale dorului de ducă ce l-a apucat pe el la un moment dat. Incununiind palmaresul unei vieți bo-emice, în luna decembrie '74 R.V. s-a deplasat cu masina unității la un chef

continuare, găsește postul de la cement, e invitat acolo cu bratele deschise, se face bine și se încadrează acolo.

Înterupem pentru o precizare: nimeni nu contesta dreptul oricărui vinovat de a munci și de a se îndrepta prin muncă, nici oportunitatea, în anumite împrejurări, a schimbării serviciului, mediului, climatului, anturajului, în scop educa-tiv. Cu o singură cerință

an-tiția pusă la cale în mediu turistic; la întoarcere, el pîndea un controlor de trafic de la organul ierarhic superior, intrizat că el auto-bobăz dispăruseră toate masinile; pentru „jînțirea” că acel inspector îndrăznea să controleze o masină fo-losită de el, contabilul se a acționat cu cele mai putînt contabile metode; l-a lăut la bătaie.

— Citi dinți i-ati școș controlorului acela de trafic, Viorel Roman? — S-a... îmbolnăvit. Nu de înimă rea, ci de astenic, bă-tă-tura sa așa ceva. Boală diplomatică, time-out pînă ieșe din încurcătura. În

înă: ca plecare să nu fie o cale de cocoloșire. Un mod de a livra cu acte de transfer rebuțuri umane. O sansă pentru lipsa de com-pativitate, pentru indiferen-țism, de a lăsa întineretul tăcerii să coboare peste abateri, pînă ce alchimia aproximativilor morale își produce efectul. Concret, drem să spunem că simplul fapt al schimbării locului de muncă de către R.V. pu-tea să aibă o valoare edu-cativă, dacă ar fi fost înso-țit de o dezbateră a proe-ctelor comise, de o eviden-țiere principială, partinică, a gravelor sale lipsuri, de o materializare a și oglin-dire corespunzătoare a acestor carente. Dar în discuția comunistilor fa-țetele lui Roman n-au fost puse, iar în documentele

profesionale s-a consemnat, ca motiv al incuții vechii activității, o formulă biglăntă și contradictorie, din care nu se pricepe nimic con-cret. Îl întrebăm pe secre-tarul de partid al autobaz-zei, Vasile Sechban:

— L-ati pus pe Roman în discuția adunării generale? — Nu l-am putut pune, deci nu l-am putut sanc-ționa, pentru că era în con-cediu medical.

zireabil la I.T.A. a devenit strălucitor la ciment, alit de rapid și alit de suspect, în-cît nu mai poate fi vorba de nici un efect moralizator al schimbării locului de muncă.

În numai o lună și 20 de zile el recăpăta vechea re-munerare, iar peste alte patru luni devenea conta-bil-sef al întreprinderii de lianți (mai înțit de facto, apoi de drept), cu răspun-

FIȘIER SOCIAL

Intr-o zi a văzut că unii ospătari (au lăsat să aștepte cam mult pe niște mineri care voiau și ei o bere. Intră-alta zi a primit o reclamație cum că un minier, un ospătar a „lăsat” să le mai dea restul. A mai primit și alte asemenea reclamații. Și-atunci, Ion Păulescu, directorul Intreprinderii comerciale mixte Lupeni, s-a dus la primarul orașului, Horia Toma.

— Știi și dumneavoastră că înainte de a fi trimis la școala de comerț, deci înainte de a fi director, zece ani am fost minier.

— Da, știu, și ce-i cu asta? — Știi și dumneavoastră că ospătarii mei nu-i prea respectă pe mineri... — Da, știu, am primit și eu reclamații.

— Tocmai, ajutați-mă? — Eu, cum să te ajut eu? Prin-de-ai, pune-i în discuție, sancționează-i și așa mai departe... — Nu, am o idee mai bună. Dar ajutați-mă, vorbiți dumneavoastră la mină... I-au dus în în abita-tajele-cameră, unde minierul nu

inchise. Pe usi, un anunț: „Perso-nalul în vizită de documentare”.

În ziua aceea, ospătarii nu și-au mai îmbrăcat hălețele sau tunicele lor albe, ci, stînd la rînd la ves-timintele minel, au îmbrăcat echipa-mentele de protecție pentru a co-

Ospătari... în documentare

bori în mină. Cîțva maiș, mi-neri l-au luat, pe grupe, și pri-mire și-au pornit cu ei în mină.

I-au purtat, pe jos, prin lungile galerii ale minel (mina Lupeni are 160 km de galerii). I-au pus de-abuzilele în patru sîntoare (foarte înguste galerii verticale pentru accesul între un orizont al minel și altul). I-au dus în abita-tajele-cameră, unde minierul nu

se poate practica decît după meto-dele clasice și i-au văzut acolo pe minierii cu trupuri atletice care ridicau armăturile, sfredelau cărbunele cu perforatori pneumatici și-i încălcau în vagonciti cu lopăți, mai abînd și o incertabilită (pen-tru oaspeți) bună dispoziție.

Glifau, dar au fost purtați mai departe, prin galerii de înaintare în stierl, prin abateje în trepte rîsturnate, prin atîiere subterane de întreprindere... Curgeau apele de ei...

Mergeau spre iestere împletin-du-se (în fond, străbătuseră un drum mai lung și mai greu decît cel pe care îl face un minier în mod obișnuit). Ați văzut că seful nu glumea? a zis unul. „În viața mea n-am să mai clupesc de la o mină aștia para”, s-a jurat fierbînt un altul.

La ieșire îl aștepta el, directorul. Le-a spus doar atit:

— Sper că v-a plăcut și că ați înțodit cită ceva.

Mihal CARANIL

ANCHETĂ SOCIALĂ

de petrecăreță în raza Ru-poa-Hoghiz, n-a pregătit economice dintr-o asemenea constatări grave? Au sesiz-at (nici nu se putea altele) procuratura și au rămas levit o funcționari; cel patru ani de păstorie conta-bil se soldează cu confuzii în raporturile cu beneficia-rii de ordinul milionelor de lei; revizia de fond de anul trecut a descoperit un

semn de exigență ori un mod de cocoloșire? Avea să răspundă organizat. Pînă la verificarea noastră, au gase zice. Lună 26 februarie, în dosarul cu vinul nu se mai mișcase o virgulă, în schimbur „inovatul” primise din partea centralei reco-mandarea de a se transfera la o altă fabrică după rețea, la Chișcădaga, pe un post nominal cu puțin mai mic: șef birou financiar. Urma să-si arate din nou valen-țele descurăreței sale firi și, probabil, să recupereze tot alit de rapid handicapul de remunerare. Cu alte cuvinte: covorul fermecat al transferului (în interesul serviciului! — suna actul emis de centrală) urma să-l transporte din nou pe R.V. pe un teren nepoluat de re-gretabile sale apucături și compromițtoarea sa re-puțatie. Atmosfera sumarel discutații a cazului în consi-liul oamenilor muncii a fost atit de dulce, încit, în loc de critică, R.V. a pri-mit... urări de succes. Doar vîglenia noului director de la Chișcădaga a împiedicat încredințarea către un ase-menea om a pînii și cîtu-liului controlului preventiv.

L-am întreat și pe se-cretarul organizatului de partid de la întreprinderea din Hoghiz, ca și pe cel de la autobază:

— Ați pus în discuția co-munistilor abaterile lui Ro-man Viorel? — N-am putut să-i-l pu-tem pentru că și-a luat concediu medical.

Același răspuns, aceeași atitudine, același pretext. Stațeta cocoloșirilor sub forma de transfer. Dar ce se transfera oare? Un om, un vinovat sau însăși răs-punderea față de adevăr și morală?

— Transferă-te îndată, să ieși basma curată”

N-am reamintit această veche moșiri de indifere-nțism dacă, în lumina evoluțiilor ulterioare a lui R.V., cocoloșirea n-ar fi generat recidivă. Cu toate că-i leagă aceeași unitate teritorial-administra-tivă, ce s-a întîmplat la autobază a devenit totuși ignorat la întreprin-derea de lianți. Dacă oamenii muncii și factorii de resort nu și-au spus cu-vîntul și au lăsat să pla-neze asupra faptului lui Ro-man giugulul forțecat al certificatului medical, cu atit mai mult nu s-au sin-chisit noiți cu colegii și su-priorii să afle cit de cit ce s-a întîmplat, să-si for-meze măcar o idee despre firea lui Roman. În lipsă de alte opinii, triumfînd justificările cocoloșitului, destinul contabilului inde-

de petrecăreță în raza Ru-poa-Hoghiz, n-a pregătit economice dintr-o asemenea constatări grave? Au sesiz-at (nici nu se putea altele) procuratura și au rămas levit o funcționari; cel patru ani de păstorie conta-bil se soldează cu confuzii în raporturile cu beneficia-rii de ordinul milionelor de lei; revizia de fond de anul trecut a descoperit un

semn de exigență ori un mod de cocoloșire? Avea să răspundă organizat. Pînă la verificarea noastră, au gase zice. Lună 26 februarie, în dosarul cu vinul nu se mai mișcase o virgulă, în schimbur „inovatul” primise din partea centralei reco-mandarea de a se transfera la o altă fabrică după rețea, la Chișcădaga, pe un post nominal cu puțin mai mic: șef birou financiar. Urma să-si arate din nou valen-țele descurăreței sale firi și, probabil, să recupereze tot alit de rapid handicapul de remunerare. Cu alte cuvinte: covorul fermecat al transferului (în interesul serviciului! — suna actul emis de centrală) urma să-l transporte din nou pe R.V. pe un teren nepoluat de re-gretabile sale apucături și compromițtoarea sa re-puțatie. Atmosfera sumarel discutații a cazului în consi-liul oamenilor muncii a fost atit de dulce, încit, în loc de critică, R.V. a pri-mit... urări de succes. Doar vîglenia noului director de la Chișcădaga a împiedicat încredințarea către un ase-menea om a pînii și cîtu-liului controlului preventiv.

L-am întreat și pe se-cretarul organizatului de partid de la întreprinderea din Hoghiz, ca și pe cel de la autobază:

— Ați pus în discuția co-munistilor abaterile lui Ro-man Viorel? — N-am putut să-i-l pu-tem pentru că și-a luat concediu medical.

Același răspuns, aceeași atitudine, același pretext. Stațeta cocoloșirilor sub forma de transfer. Dar ce se transfera oare? Un om, un vinovat sau însăși răs-punderea față de adevăr și morală?

de petrecăreță în raza Ru-poa-Hoghiz, n-a pregătit economice dintr-o asemenea constatări grave? Au sesiz-at (nici nu se putea altele) procuratura și au rămas levit o funcționari; cel patru ani de păstorie conta-bil se soldează cu confuzii în raporturile cu beneficia-rii de ordinul milionelor de lei; revizia de fond de anul trecut a descoperit un

semn de exigență ori un mod de cocoloșire? Avea să răspundă organizat. Pînă la verificarea noastră, au gase zice. Lună 26 februarie, în dosarul cu vinul nu se mai mișcase o virgulă, în schimbur „inovatul” primise din partea centralei reco-mandarea de a se transfera la o altă fabrică după rețea, la Chișcădaga, pe un post nominal cu puțin mai mic: șef birou financiar. Urma să-si arate din nou valen-țele descurăreței sale firi și, probabil, să recupereze tot alit de rapid handicapul de remunerare. Cu alte cuvinte: covorul fermecat al transferului (în interesul serviciului! — suna actul emis de centrală) urma să-l transporte din nou pe R.V. pe un teren nepoluat de re-gretabile sale apucături și compromițtoarea sa re-puțatie. Atmosfera sumarel discutații a cazului în consi-liul oamenilor muncii a fost atit de dulce, încit, în loc de critică, R.V. a pri-mit... urări de succes. Doar vîglenia noului director de la Chișcădaga a împiedicat încredințarea către un ase-menea om a pînii și cîtu-liului controlului preventiv.

L-am întreat și pe se-cretarul organizatului de partid de la întreprinderea din Hoghiz, ca și pe cel de la autobază:

— Ați pus în discuția co-munistilor abaterile lui Ro-man Viorel? — N-am putut să-i-l pu-tem pentru că și-a luat concediu medical.

Același răspuns, aceeași atitudine, același pretext. Stațeta cocoloșirilor sub forma de transfer. Dar ce se transfera oare? Un om, un vinovat sau însăși răs-punderea față de adevăr și morală?

Sergiu ANDON
Nicolae MOCANU

CLASICI - CONTEMPORANI NOȘTRI (III)

Unei priviri prea rapid sau prea superficial aruncate, o culegere ca aceea publicată în editura Junimea, de Maria și Constantin Teodorovici, din studiile și articolele lui George Călinescu...

reiterat al tot mai strinselor circumstanțelor valorificatoare. De aceea, din 1927 și până în 1984, volumul ne înfățișează, într-un anumit fel, Jurnalul atelierului al unei statonice, conștiente preocupări călinescane: Eminescu, Lucrurile s-ar explica mai simplu dacă diagrama cronologică înregistrând precumpănitor interes al criticului ar fi durat doar până prin anul 1932 ori 1936 când prindea, respectiv, să apară și să străfășească epoeica critică închinată vieții și operei „eroului” național.

atârnându-se cu miini impure și ignorante de obiectul sacru al cercetării, atunci alăsat lui de tunet se ridică și scurge, dar fulgerătoare noile izbucnesc împotriva așa-zisilor eminescologi, neînștate să judece fenomenul de care se apropie. Aruncă o privire stătătoare, pricepută, și asupra instrumentelor celor mai noi de lucru, asupra editurilor care anărau în acel răstimp: urmărește traduceri în limbi străine ale operei eminescane, bucurându-se de răspândirea în lume a creației poetului; menționează aspirația înaltă a romanticului...

cu seamă definiția maioră a poetului în sens de poet național, Tablete, prefete, cuvânturi, cu un caracter discursiv mult mai accentuat pentru că acum criticul se adresa maseilor ca un tribun al culturii, punea în relief în special această relație prețioasă între un artist și neamul său, cere hrăneste durată și asigură universalitatea.

LOCUL LUI G. CĂLINESCU ÎN EXEGEZA EMINESCIANĂ

Insemnări de Zoe DUMITRESCU-BUȘULENGA

de înțeles de ce noul cartograf al geografiei eminescane a avut nevoie de o urmărire, de o analiză minuțioasă nu numai a spațiului creator pe care-l înțelegea, ci și de proiectia acestui relief de supreme altitudini pe tot teritoriul cultural național. Atunci s-ar fi văzut de ce și cum se închează, din întrebare în întrebare, din comentariu în comentariu, problematica eminesciană așa de vie, de acută pentru exegeții aflați în mijlocul ei. Căci pe deasupra chestiunilor de documentare, de selecție bibliografică, de structurare a biografiei, de manuscrise, de păstrare a dreptei cumpene în raportul dintre istorie și critică literară în vechi și noi, chestiuni fundamentale reușite în discuțiile de orientare eminescologică, plutește aerul încălcat al temperaturilor înalte mentuite de riguroasa științifică a laboratorului călinescan. Cel care lucrează acolo simte că lucrează cu înverșunare severă a inițiativii care stie, care nu se joacă, dar maxima prohibitivă îl obligă să privească din când în când și în afară pentru a vedea ce se petrece în cetatea de a cărei bună stare culturală este solidar răspunzător. Și dacă vede nechemată și mediocrități...

român spre classicitate; stăruie asupra unor interpretări comparatiste pe care le conduce cu mină sigură, apropiind marea poezie europeană de cea a poetului nostru.

Dar, așa cum suneam, Călinescu nu s-a oprit cu această palețată așa de diversificată a cercetării eminescologice numai la anii aceia în care elabora monografia sa de excepție. Dovezile statonice jubiți purtate următorului autor al Lucrărilor sunt date dină la sfârșitul vieții. Iuția lui cu „inșterul” notându-se niciodată. Și așa semnala în acest sens un singur exemplu: bucuria cu care, și în 1927 și în 1964, înredisira mărturie ale aventurii universitare începute de poetul român în aria italiană, prin traduceri făcute, respectiv, de Ramiro Ortiz și de Mario Ruffini.

care l-a oprit asupra lui Eminescu. Deolind absentă studiul despre poet, Călinescu spunea: „Sint critici care n-au scris un cuvint deore el, desi cel dintii pas al acivității critice este determinarea contemporană a valorilor istorice”. Sau într-altă parte: „Orice critic era dator să definească intii și intii poezia eminesciană, pentru ca apoi să treacă, după acest examen, la alte studii mai speciale”. Sau, deîntra și progresele unei literaturi provinie din studiul marilor scriitori”.

Între aceste două studii, despărțite prin aproape patruzeci de ani, se strine un univers întreg pentru a cărui cuprindere cit mai exactă s-a pregătit neînecat criticul, forjându-si armele: universul eminescian. Pașuncea intelectuală a lui George Călinescu pentru acest univers, atracția irezistibilă exercitată de acest univers asupra minții lui nelinistite, mereu căutătoare trăsese cu o forță de netăcutură în fiecare pagină la înalte tensiuni în procesul necontenit...

român spre classicitate; stăruie asupra unor interpretări comparatiste pe care le conduce cu mină sigură, apropiind marea poezie europeană de cea a poetului nostru.

Dar, așa cum suneam, Călinescu nu s-a oprit cu această palețată așa de diversificată a cercetării eminescologice numai la anii aceia în care elabora monografia sa de excepție. Dovezile statonice jubiți purtate următorului autor al Lucrărilor sunt date dină la sfârșitul vieții. Iuția lui cu „inșterul” notându-se niciodată. Și așa semnala în acest sens un singur exemplu: bucuria cu care, și în 1927 și în 1964, înredisira mărturie ale aventurii universitare începute de poetul român în aria italiană, prin traduceri făcute, respectiv, de Ramiro Ortiz și de Mario Ruffini.

care l-a oprit asupra lui Eminescu. Deolind absentă studiul despre poet, Călinescu spunea: „Sint critici care n-au scris un cuvint deore el, desi cel dintii pas al acivității critice este determinarea contemporană a valorilor istorice”. Sau într-altă parte: „Orice critic era dator să definească intii și intii poezia eminesciană, pentru ca apoi să treacă, după acest examen, la alte studii mai speciale”. Sau, deîntra și progresele unei literaturi provinie din studiul marilor scriitori”.

tv

- PROGRAMUL 1
13.00 Gimnastica la domiciliu
13.10 Tot înainte!
13.20 Simoni patriei
13.30 Film serial pentru copii: Insula misterioasă - episodul 2
10.00 Viața satului
11.30 Pentru cămănuși dumneavoastră
13.00 Telex
12.30 De străni patriei
13.00 Telex
13.05 Album duminical
15.15 Serbările zăpezii.
16.00 Film serial: Viața lui Paganini.
17.00 Fotbal - prima etapă a returnării campionatului național: Dinamo București - F.C. Bala Mare (divizia A) - reprima a II-a
17.30 Căzători spre victor.
18.00 Telex
18.20 Film de agricultură socialistă. Documentar
20.35 Film artistic: „Miltonul” - coproducție a studiourilor engleze și franceze
22.35 Telex

LUNI, 5 MARTIE

- PROGRAMUL 1
16.00 Telex
16.05 Emisaune în limba maghiară
16.30 Dobrogea în chenar de aur
18.20 Film de seri
18.30 Telex
20.00 Panoramic
20.20 Melodi populare
20.30 Roman folclor: Poldark. (Episodul 2)
21.25 Orizont tehnico-științific
21.55 Cadran mondial
22.15 Telex
PROGRAMUL 2
17.00 De la o zi la alta
17.30 Cenzura „Armonia”
18.00 Muzică populară
18.10 Documentar TV: Casa memorială Unirii Nașterii (Herăști, jud. Ilfov)
18.30 În alb și negru: Benjamin (I)
19.00 Film de seri
19.30 Telex
20.00 Opera în concert
20.50 Telex
21.55 Film serial: Minuitorii de bani (reînnoirea ultimului episod)

Depinde de sezon calitatea curei balneare?

Sintem una dintre țările cele mai înzestrate cu factori naturali balneari si climaterici - România se situează printre primele locuri în lume în ce privește calitățile apelor minerale și nămolurilor terapeutice - si avem una din cele mai vechi tradiții balneare din Europa. Cu toate acestea, de la un sezon la altul si chiar de la o lună la alta, boala în loc să se amelioreze prompt ori chiar să se prevină. În cei 50 de ani de existență a institutului nostru s-a acumulat, aici, o bogată activitate științifică și experiență clinică. Studiile întreprinse în special în ultimele două decenii pe diferite categorii de vîrstă, de boli etc. demonstrează că tratamentul unor boli reumatismale cronice, boli ale căilor urinare, hepatobiliare sau metabolice se bazează în special pe cura balneară, pe cultura fizică și mișcare, regim igienico-dietetic, viață igienică. Acest întreg complex terapeutic este perfect aplicabil în orice sezon.

OMUL ȘI VIAȚA RATIONALĂ

Tratamentul balnear este perfect aplicabil în orice sezon. Pentru a primi un tratament recidivilor unor boli care în timpul sezonului rece, se recomandă o cură balneară chiar în lunile calde. Mulți pacienți care se simt mai bine după o primă cură nu tin seama de indicațiile medicului de a reveni în stațiune după câteva luni. Amintind tratamentul „boala de fier”, hepatică, reumatică etc.) va fi cu siguranță mult mai severă cind reapare și adesea mai greu - dacă nu chiar imposibil - de tratat. Tratamentul balnear sub indicație medicală trebuie repetat ani de-a rândul. În ce măsură se deosebește calitatea curei de tratament ori de oîndă în diferitele luni ale anului? Majoritatea populației preferă să meargă în concediu de odihnă sau să se trateze la Herculane, la Băile Felix, pe litoral, la Căciulata, Călimănești, Slănic Moldova ori în alte stațiuni, în lunile de vară. Consider că aceasta este o chestiune de simplită și comodă obținută deosebit de confirmare certă: bolile pot fi prevenite sau tratate cu rezultate foarte bune în orice lună a anului. Avem numeroși pacienți care au avut la început rețineri sau rezerve, dar după ce au urmat o cură în lunile de vară, de primăvară ori de toamnă s-au convins că le-a fost de cel mai mare folos. Desigur, și medicii ar trebui să explice mai clar aceste lucruri pacienților. Pentru multe categorii de oameni sănătoși ori bolnavi este Convorbire consemnată de Elena MANTU

Singur printre poezi, Marin Sorescu face o figură aparte printre dramaturgii si una de-a dreptul originală printre autorii de dramaturgie istoric. Am putea defini această originalitate printr-un sir de paradoxuri. Marin Sorescu fructifică în forma literară cu o libertate „de artist” care tinde la unii neliniști. Aparent „de imitație”, teatrul său e unul de „construcție”. Fantezia cea mai derutantă se dovedește la o decodificare mai atentă, după primul șoc „de contact”, subordonată unei gândiri profunde, nu o dată riguroasă, autodepurătoare.

care Marin Sorescu o propune atenției. „A treia țeapă” e mai ales tragedia omului care și-a asumat conștient sarcina de a da o creație „istorică”, de a arde canzonele, a unui om care „dimețea, la prinz și seara” a avut parte de cea amară și sfîntă cutare tentației sau obligației de a repositiv (cei mai adesea în termenii săi sprijinului cu ironia amara a istoriei. Ni se oferă nu o dată cu valoare explicativă și nu întotdeauna cu aceeași forță artistică - atele de asanare morală, vocația sa justiciară, strădania sa de a for-

fanatismului lui Tenea, di-simulind trădarea. Sau scena aceea care te înghețată, a uciderii lui Popuc. La Teatrul Național din Cluj-Napoca, Mircea Marin, căruia îi revine și moriul alegerii și asumării regizorale a unei piese pe cit de substanțiale pe atit de complexe și dificile, și, să re-

are o contribuție însemnată, prin valorile expresive și simbolice ale decorului său, simplu, monumental, aseninat. Nu întotdeauna umorul, ironia tragică a lui Sorescu, sensul adinc al focurilor lui de artificii, miezul ascuns în coaja jocurilor de cuvinte sint și mai ales vigoarea și anolbul necesar peste rampă. Am menționa tocmai pentru reușita în acest sens jocului muzical, dar înșinat, admirabil al lui Doru Vișan, umorul sec al interpretorilor foarte buni ai celor doi tovarăși de suferință (Ion Marian și Paul Basarab), rolul și intensitatea momentelor realizate de Maria Munteanu, Petre Băoțiu, simplitatea Mariane Popovici și a lui Octavian Lăliu.

Un urzic în rolul lui Vlad pe Anton Tauf, actor talentat, căruia nu-i putem nega și aici momente foarte bune de ironie și sarcasm. De vigoare și autoritate, de zbor și fringere, de suferință și noblete, Tauf nu are rotusi pe toată întinderea partiturii sale relieful, tinuta necesare, nu are nici atitudine și nici tonul potrivit și mai ales variația de ton și portanță peste rampă - și în jocul său simțindu-se insuficiența îndrumării regizorale.

Creatorul de artă

Urmare din pag. 1) Cit i-a trebuit artistel și si altor altora cu ea - pină să ajungă la o asemenea expresie artistică pe care o realizează nu prin cuvinte, nu prin culori, piatră ori marmură, ci prin creația sa înaltă. Ce nobilită și aneuloasă trudă, sfîntă ca a mamei de la secrete, se ascunde sub rolurile de neuitat înterpretate de Irina Răchitanu-Siriani, Dina și Tania Cocea, Carmen Stănescu, Silvia Popovici, Adela Mărculeșcu, Leopoldina Bălăntu, Gilda Marinescu, Liliana Tomescu, Margareta Pogonat, Silvia Celan, Elena Ploscaric, Mariana Mihut - pentru a numeni acum în presimta Zilei femeii, numai nume de artiste. Munca artistică păstrează în ea sensul prim, etimologic, al termenului, acela de trudă chinătoare. Munca artistică nu a fost și nu poate fi o jucărie, o distracție, o relaxare în ore de răzaz. Ea se desfășoară cu sudoarea, cu singele și viața creatorului autentic. Ea e o jertfă măreață, conștientă, plină de dăruire în culoarea înfățișării ritualității noastre naționale. Pentru ca opera - orice lucrare materială sau spirituală iestă din mîna și mințea omului - să ducă la o necesară o dăruire totală, luminată de flacăra unui crez generos și umanist. Cu o muncă usoară ori superficială, cu veleități și intrici, cu idei și simțiri de două parale nu se poate realiza o cultură mare, capabilă să circule în lumea

teatre

- Teatrul Național București (sala mare): Insemnări - un nou spectacol de teatru.
15. Marea ultimului golan - 19.30. (în sala operă - Române)
Gaițele - 19.30. Perpetuum Mobile - 19.30.
Teatrul de comedii: Musafiri - 19.30.
Teatrul de operă: Secretul lui Marco Polo - 19.30. Oklaha - 19.30.
Teatrul „Lucia Sturdza Budandă” (sala scutură): Femea - 10. Leonce și Lena - 13. Undeva, o lumină - 19.30.
Sala Grădina (sala mare): Istoria - căută camera - 19.30. Aibi - 19.30.
Teatrul Mic: Nebuna din thailand - 19.30. Tare lumii Grup de dans modern CONTEMP - 15. Chitroni de centur - 19.30.
Teatrul de comedii: Musafiri - 19.30.
Teatrul „Notara” (sala Marghera): Micul Ifern - 10. Miha în sac - 15. Timp din Atena - 19.30.
Teatrul „Tandăria”: Revista în luna de miere - 19.30. (sala Victoria): Nevetele vesele din București - 11. Omul care aduce risul - 19.30.
Teatrul „Omni Vasilescu”: Bombarde - 10. Fiere de poet - 19.30.
Ansamblu artistic „Rapsodia română”: Așa se cită pe la noi - 19.30.
Teatrul „Ion Creangă”: Trei grășani - 19.30. Băiatul cu floarea - 19.30.
Teatrul „Tandăria”: Pungața cu doi bani - 10; 12. Pescarul și orocul - 17.
Circul București: „Stop! Toată lumea la circ” - 10; 16; 19.30.

cinema

- BUCUREȘTI - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
Nea Maria miliardar: PATRIA - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
FLOREANU: 10.30; 13.30; 14.30; 16.30; 18.30; 20.30.
AURORA - 8.30; 10.30; 12.30; 14.30; 16.30; 18.30; 20.15.
MODERN - 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21.
Prefatul de fier: CINEMA STUDIO - 9.30; 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30.
EXCELSIOR - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15; 22.15.
GLORIA - 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
Sfîrșitul „împărătușii” din talgia: VICTORIA - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
BUZESII - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
Sfîrșitul din Tennessee: FEROVIAIR - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
MELODIA - 9; 11; 13.15; 15.30; 17.45; 20.
Intre oglinzi paralele: CAPITOL - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15; 22.15.
FLAMURA - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
80 de busari: CENTRAL - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.
Poliția este învinsă: CRUVITA - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
TOMIS - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18.15; 20.30.
Din nou: Disney - 9.15; 10.30; 11.45; 13.00; 14.15; 15.30; 16.45; 18.00; 19.15; 20.30; 21.45; 23.00.
Doina: DOINA - 9; 11.15; 13.30; 15.30; 18; 20.
MIOARA - 9; 11.15; 13.30; 15.30; 18; 20.15.
Valul absolvenților: DRUMUL SĂRII - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
Din nou: 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
Viad Teșe: GULEȘTI - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
COSMOS - 9; 12; 14.30.
Explozie în Marea Egee: CO-TROENI - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
Orasul-fantomă: PACEA - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
Drumuri în câmpul: VOLGA - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
Vreau să vă văd: POPULAR - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
Din nou: 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
Front în spațiu: FRONTUL - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
PLĂCĂRA - 9.30; 11.45; 14.00.
Excursie cludată: PROGRESUL - 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
Din nou: 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
Omni fără identitate - 11.45; 13.30; 15.30; 17.30; 19.30; 21.30; 23.30.
Timpuri noi: 9; 11.15; 13.30; 15.30; 18; 20.15.

DIN INSTANȚĂ ÎN FATA OPINIEI PUBLICE • DIN INSTANȚĂ ÎN FATA OPINIEI PUBLICE •

Paznicii care păzeau... să nu vină miliția

Miercuri trecută au fost aduși la Tribunalul din Deva doi paznici sub escortă. Fuseră condamnați de Judecătoria Petroșani pentru mai multe fapte de furt și acțiuni de înfrângere a autorității. Nu aveau a se plinge de nimic în legătură cu desfurarea procesului, cereau doar atit, iertare. Oricărui vinovat i se rezervă această ultimă sansă, să revindică îndurarea, dar recursul de miercuri trecută de la Tribunalul din Deva doi paznici sub escortă. Fuseră condamnați de Judecătoria Petroșani pentru mai multe fapte de furt și acțiuni de înfrângere a autorității. Nu aveau a se plinge de nimic în legătură cu desfurarea procesului, cereau doar atit, iertare.

Imprevizibil mistuie focul miniei

Mirela a plecat la plimbare cu sora ei. Pe lângă poartă, pe la colțul străzii. La plecare, Mirela arăta ca toate fetițele de 4 ani, o păpușă. La întoarcere, multoșoara ei nu era decât o masă de fier, un cadavru înghețat. Dar cine a stat atunci să contemple cum arăta! Mai exacte sint consemnările ulterioare, ale medicilor legiști. Prima constatare: fetița a suferit un traumatism care necesită circa 25 de zile de îngrijiri medicale, dacă nu vor surveni complicații tardive. Feste două luni: leziunile traumatismului cranio-facial prezintă sechele anatomice (deviații de sept, infundarea piramidei nazale), care ar putea fi remediate prin tratament chirurgical după vîrstă de 17 ani! A treia constatare: starea actuală a copilului constituie un prejudiciu estetic, fără însă a ne putea pronunța asupra caracterului său definitiv. Nu se exclude și posibilitatea existenței unui grad de infirmitate psihică, aceasta însă nu poate fi probată obiectiv decit după vîrstă de 8-10 ani. Ultima constatare: privind capacitatea de muncă, apreciată pentru viitor, nu ne putem pronunța decit o masă de timp în care subiectul va avea o vîrstă de cel puțin 16 ani.

Imprevizibil mistuie focul miniei

Pînă la 16 ani mai este. Deocamdată, subiectul nu s-a împlinit decit cinci ani. Ea abia începe să urce și să coboare treptele cu noșterii. Abia descoperă lumea, abia învață să se spele pe dinți și să se pieptene singură, abia își descoperă fețișoara în oglindă. Pînă la cîntărea reușă a eventualei operații de după vîrstă de 17 ani oglinda îi va rămîni ca fețișoara ei e cu totul altfel. Tot ca de păpușă, dar ca de păpușă turtită, indiferent de clarificarea prognozelor psihice, ea se va interesa să afle cărei întâmplări datoroază concavitatea nefrească a chipului ei, tiparul cărei fapte îl poartă. Și, probabil, spunîndu-i-se adevărul, nu-i va veni să creadă. În timp ce Mirela și surioara ei se plimbau cuminți pe trotuar, un nene de pe un camion maro s-a luat la bără cu un nene de pe refugiu stății de Iramvai. Șoferul a coborît cu un levier și l-a pocnit cu el pe partenerul de gîlocavă, întorcîndu-se, răcorit, în cabină. Văzînd că mașina pornește, trecătorul ultragiat a apucat un bolovan și l-a aruncat cu toată puterea spre parbriz. În ca reflexe teribile, șoferul a văzut primejdia și a frinat, lăsînd proiectilul să-i treacă razant prin fața geamului ochit. Pe trailetoare s-a aflat în continuare martorul Aurel C. Dar și martorul Aurel C. a văzut primejdia și s-a ferit. Bolovanul aruncat cu furie a ajuns pe trotuar lîbindu-i în plin pe micuța Mirela. Asta nu șa putea crede Mirela. Că doi oameni care nu se cunoșteau s-au luat la hărăț dintr-o nimica toată și au coborît atit de repede treptele urii încit unul a apucat

Din caietul grefierului

„Din oile reclamantului a fost mîncat un miel de către lup. Intrucit un miel mîncat de lup și urechile, nu a mai avut vreun semn”. (Din Mărturia lui Gheorghe T. în dosarul Judecătoria Bîrașor nr. 951/1978) „În noaptea de 21 noiembrie 1978, orele 1.45, plimbîndu-mă pe stradă, am trecut pe lângă o fată, căreia i-am adresat câteva cuvinte: «Ești tare grăbită, nu-i așa?» - Reacția ei a fost de a cere sprijin unor muncitoare de la salubritate care se aflau în fața noastră. Una dintre ele mi s-a adresat în felul următor: «Ce vrei mă, orei...». M-am trezit profund indignat, am încercat o apostrofare, dar [...] Principiul meu de viață e non-volență, cred că mă înțelegeți cit de șocat am fost în acest răstimp”.

Din caietul grefierului

(Din plîngerea lui C. S. aflată ieri, sîmbătă 3 martie, pe rolul Judecătoria sectorului 4) Sergiu ANDON

TARILE INTERNAZIONALE

Dezbaterile din Consiliul de Securitate asupra situației din Rhodesia

Țările africane cer condamnarea actelor de agresiune ale regimului de la Salisbury

NAȚIUNILE UNITE 3 (Agerpres). — Consiliul de Securitate și-a început vineri dezbaterile asupra situației din Rhodesia și, în special, asupra atacurilor forțelor armate ale regimului de la Salisbury împotriva țării din „prima linie” (Angola, Botswana, Mozambic, Tanzania și Zambia). În numele acestor state, reprezentantul Botswanei, Mogolosi Modisi, a cerut Consiliului de Securitate să condamne actele de agresiune ale regimului lui Ian Smith împotriva teritoriilor africane vecine; să proclame farsa electorală din Rhodesia de Sud, prevăzută pentru 2 aprilie a.c., ca neavenită; și să facă apel către toate statele

de a se abține să trimită observatori la aceste alegeri și de a recunoaște rezultatele lor; să facă apel către toate statele pentru a acorda asistență militară de eliberare zimbabwe, respectiv Frontului Patriotic și să măsoare vizid asigurarea că toate rezoluțiile Consiliului de Securitate feritoare la sancțiunile internaționale obligatorii, vor fi respectate de către statele membre.

Luna cunoscută în fața Consiliului, reprezentantul Frontului Patriotic Zimbabwe, Callistus Dzingwayo Ndlovu, a acuzat o serie de state occidentale că furnizează arme și mercenari regimului rasist rhodesian.

„Reglementarea pașnică a diferendelor și prevenirea conflictelor — obiectiv esențial al comunității internaționale”

Propuneri prezentate de România la reuniunea Comitetului special pentru Carta O.N.U. și creșterea rolului organizației mondiale

GENEVA 3 (Agerpres). — La Geneva s-a desfășurat joi seara Comitetul special pentru Carta O.N.U. și creșterea rolului organizației mondiale — organism creat în 1975, la inițiativa României, împreună cu alte țări — înscrisat să examineze numeroase propuneri formulate de statele lumii pentru îmbunătățirea activității O.N.U. și asigurarea unei prezentări mai active a acesteia în rezolvarea politică a problemelor internaționale.

Prima parte a lucrărilor a fost consacrată examinării propunerilor privind reglementarea pașnică a diferendelor dintre state. Intre acestea figurează și cele prezentate de România în legătură cu pregătirea și adoptarea unui instrument internațional în cadrul O.N.U., prin care toate statele să se angajeze să soluționeze diferendele de orice natură exclusiv prin mijloace pașnice, precum și în legătură cu crearea unei comisii a Adunării Generale înscrisă să îndeplinească funcții de mediere, bune ofiții și conciliere.

Prezintă pentru larg conținutul acestor propuneri, reprezentantul țării noastre a subliniat că „reglementarea pașnică a diferendelor și prevenirea conflictelor între state apar ca un obiectiv esențial al comunității internaționale, în urmărire a căruia Or-

ganizația Națiunilor Unite este, potrivit Cartei, chemată să joace un rol de prim ordin, cu sprijinul tuturor statelor. Guvernul român este profund convins că, în prezent, trebuie să se facă totul pentru atenuarea tensiunilor internaționale și pentru a ajunge la soluționarea negociată a tuturor diferendelor”.

Referindu-se la sarcinile Comisiei permanente a cărei constituire a fost propusă de România, reprezentantul țării noastre a subliniat deplina lor compatibilitate cu prevederile Cartei O.N.U., precizând că „una din ratiunile principale ale acestei comisii ar fi aceea de a pregăti rezolvarea diferendelor potrivit principiilor bunei vecinătăți și ale coexistenței pașnice, de a prezenta propuneri în acest sens Adunării Generale sau Comitetului de Securitate”. O astfel de comisie ar putea juca, de asemenea, un rol foarte util în prevenirea apariției stărilor de tensiune și în împiedicarea agravării și degenerării acestora în conflicte armate. Vorbitorul a evidențiat cu satisfacție că propuneri similare cu cele românești sau foarte apropiate au fost prezentate și de alte state, exprimându-și, totodată, speranța că ele vor fi reținute printre recomandările pe care Comitetul special este înscrisat să le prezinte Adunării Generale.

Președintele Venezuelei l-a primit pe ambasadorul României

CARACAS 3 (Agerpres).

Președintele ales al Venezuelei, dr. Luis Herrera Campins, l-a primit pe ambasadorul României la Caracas, Petruche Dănilă.

Cu acest prilej, dr. Luis Herrera Campins a rugat să se transmită președintelui României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, mulțumiri pentru călduroșul mesaj de felicitare ce i-a fost adresat cu ocazia victoriei obținute în alegeri. Impresionat de înțelegerea și colaborarea dintre cele două țări și popoare.

În cursul convorbirii care a urmat au fost trecute în revistă aspecte actuale ale bunelor relații statornicite între cele două state, evidențindu-se posibilitățile existente pentru dezvoltarea lor în continuare. În acest context, președintele ales al Venezuelei și-a exprimat încrederea că legăturile prietenești dintre România și Venezuela vor fi consolidându-se și amplificarea în toate domeniile de activitate, în interesul ambelor popoare.

Plenara C.C. al P.C. Bulgar

SOFIA 3 (Agerpres). — La Sofia a avut loc joi seara Plenara C.C. al P.C. Bulgar consacrată problemelor performanțelor organizației socialiste a muncii și conducerii planificate a agriculturii. C.C. al P.C.B. informează agenția B.T.A., a aprobat „prevederile fundamentale cu privire la creșterea Unității agrar-industriale în Bulgaria”.

Să înceteze fără întârziere acțiunile agresive ale rasiștilor rhodesieni împotriva Angolei!

În încercarea disperată de a stăvili mișcarea de eliberare națională și de a omătă acestui război, războiul de război al poporului zimbabwe, cerurile rasiste de la Salisbury au declanșat zilele trecute noi acțiuni agresive împotriva tabellelor de refugiați din țările vecine, dintre care cea de ultimă importanță este teroristul angloz a fost de o violență și o sălbăticie rar întâlnite. Potrivit ultimelor știri, numărul victimelor omenești se ridică la cîteva sute, iar la răniților depășește 1.000, inclusiv numeroși copii și femei.

Acest nou act agresiv, care sfidează cele mai elementare norme ale dreptului internațional, provoacă o profundă indignare în rândurile opiniei publice din țara noastră, ca și din întreaga lume. Protestele strident pe toate meridianele și-au găsit oglindirea și în dezbaterile Consiliului de Securitate, intrând din inițiativa țărilor africane pentru a examina situația creată de agresiunea a bombardamentelor efectuate asupra teritoriului Angolei. Deși dezbaterile acestor for nu s-au încheiat încă, urmând a fi reluate în cursul zilei de luni, ele au reieșit, din nou, capacitatea politică a rasiștilor de la Salisbury, încercările lor de a îneca în singe lupta poporului zimbabwe și de a atenta la suveranitatea statelor vecine sînt infernale ca toată vigoarea de foși cei cărora le este rezervată cauza independentei și libertății popoarelor.

Se confirmă, încă o dată, că atacurile criminale împotriva țărilor africane independente „din prima linie” s-au dezvoltat într-o rapidă și înfrîntă, care simțăm tot mai mult că le fuge pămîntul de sub picioare. Anul 1978 și primele luni ale anului curent au fost

marcate de un șir neîntrerupt de incursiuni samavolnice asemănătoare soldate, de fiecare dată, cu numeroase victime omenești și mari distrugerii materiale, aceste raiduri teroriste demască regimul de la Salisbury ca un dușman inveterat al libertății și suveranității popoarelor africane, ca un serios factor de primejdie a păcii în Africa și în întreaga lume.

Este limpede însă că asemenea acie sălbăticie nu vor putea să stăvilească lupta poporului zimbabwe, să prelungească existența regimului rasist. O confirmă succesele tot mai importante obținute de Frontul Patriotic Zimbabwe — conducătorul luptei armate de eliberare — care cîntărea în prezent circa 85 la sută din teritoriul țării.

România socialistă, poporul român, care au sprijinit din primul moment lupta dreaptă a popoarelor din Africa australă pentru libertate și neatințare, condamnă cu cea mai mare energie noile acte agresive ale rasiștilor rhodesieni împotriva Angolei, ca și a altor state africane. Alături de forțele democratice și progresiste din întreaga lume, poporul român și organizațiile politice fermitate să se pună capăt neînfrîntărilor atacurilor împotriva Angolei, să fie respectate suveranitatea și integritatea teritorială a acestui stat, a celorlalte țări africane vecine și orientarea sa politică externă ale țării noastre. El a evidențiat personalitatea președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, „arhitectul României moderne, sub a cărui conducere România a devenit un exemplu și sursă de inspirație în lume”. La rândul său, Madan Mohan, ministrul științelor din guvernul statului Andhra Pradesh, a spus că trecutul glorios de luptă al poporului român, caracterul constructiv al politicii externe românești, inspirată și condusă de președintele Nicolae Ceaușescu, sînt de mare interes pentru țările noastre.

Nicolae N. LUPU

Comunicat mexican-francez

CIUDAD DE MEXICO 3 (Agerpres). — La Ciudad de Mexico a fost dat publicității comunicatul comun mexican-francez, la încheierea convorbirilor oficiale dintre președintele Jose Lopez Portillo și Valéry Giscard d'Estaing. Documentul consemnează hotărârile celor două țări de a-și aduce contribuția la accelerarea nego-

ciilor vizind instituirea unei noi ordini economice internaționale, pe baza seriei de acorduri economice, comerciale și financiare bilaterale. Intre altele, Franța va acorda Mexicului un credit în valoare de un miliard de franci pentru realizarea unor proiecte industriale, în perioada 1979—1982.

„Respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur destinul, fără nici un amestec din afară, a devenit un imperativ fundamental al vieții politice contemporane, de realizarea căruia depinde însuși mersul înainte al societății omenești, evitarea unor noi conflagrații mondiale, instaurarea unei păci trainice pe planeta noastră”.

NICOLAE CEAUȘESCU

Întreaga dezvoltare contemporană a pus pregnant în evidență importanța hotărârilor pentru ansamblul vieții internaționale și pentru un număr de relații între state — principile independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, integrității teritoriale, avantajului reciproc — toate alcătuind un întreg care nu este, un tot unitar, absolut indisolubil și indestructibil. În același timp, se poate spune că esența tuturor acestor principii, suprema lor încununare și rezultanta lor constă în respectarea dreptului popoarelor de a fi stăpîne pe propria soartă, pe bogățiile lor, de a-și organiza viața potrivit voinței și intereselor lor, fără neli un amestec din afară. În fond, acest drept înglobează și sintetizează toate celelalte drepturi ale națiunilor, căci — așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — „nu poate fi vorba de nici un drept cînd nu există dreptul fundamental de a fi stăpîni pe sine, de a fi stăpîni pe destinele tale”.

Respectarea dreptului popoarelor de a-și decide singure soarta este o cerință primordială a progresului economic-social al fiecărui popor, reprezintă cadrul necesar al înfloririi națiunii — categorice ce constituie și astăzi o imensă forță de progres.

Un imperativ primordial al salvagădării păcii

RESPECTAREA DREPTULUI FIECĂRU POPOR DE A-ȘI HOTĂRÎ SINGUR SOARTA

Traducerea sa în practică înseamnă recunoașterea dreptului fiecărui stat de a stabili în deplină libertate modul de organizare a societății, căile dezvoltării politice, economice, sociale și culturale, în conformanță cu interesele proprii, cu condițiile specifice, cu tradițiile istorice și particularitățile țării respective. Problema transformărilor sociale este o problemă strict internă a fiecărui popor, a fiecărei țări — ceea ce exclude cu desăvîrsire atît epoca de revoluție sau de contrarevoluție, cit și intervențiile din afară, indiferent sub ce considerente, pentru a impune schimbări ale regimului, ale organelor legale constituite, ale structurilor și formelor de conducere existente, ale orientărilor politice generale dintr-o țară sau alta. În această privință, partidul nostru pornește de la concepția marxistă că schimbările revoluționare sînt rezultatul condițiilor obiective și, totodată, rodul luptei forțelor social-politice înaintea din fiecare țară, al creșterii gradului de organizare și conștiință a maselor populare, al înțelgerii mai aprofundate a legăturilor istorice. Lupta de eliberare națională și socială implică, firește, solidaritatea forțelor revoluționare, progresiste; dar opțiunile asupra căilor de dezvoltare rămîn, desigur, de competența strictă a forțelor interne, a poporului respectiv.

Respectarea dreptului popoarelor de a-și decide singure soarta este o cerință primordială a progresului economic-social al fiecărui popor, reprezintă cadrul necesar al înfloririi națiunii — categorice ce constituie și astăzi o imensă forță de progres.

ranității naționale. Autodeterminarea consacră dreptul fiecărui popor de a stabili în deplină libertate modul de organizare a societății, căile dezvoltării politice, economice, sociale și culturale, în conformanță cu interesele proprii, cu condițiile specifice, cu tradițiile istorice și particularitățile țării respective. Problema transformărilor sociale este o problemă strict internă a fiecărui popor, a fiecărei țări — ceea ce exclude cu desăvîrsire atît epoca de revoluție sau de contrarevoluție, cit și intervențiile din afară, indiferent sub ce considerente, pentru a impune schimbări ale regimului, ale organelor legale constituite, ale structurilor și formelor de conducere existente, ale orientărilor politice generale dintr-o țară sau alta. În această privință, partidul nostru pornește de la concepția marxistă că schimbările revoluționare sînt rezultatul condițiilor obiective și, totodată, rodul luptei forțelor social-politice înaintea din fiecare țară, al creșterii gradului de organizare și conștiință a maselor populare, al înțelgerii mai aprofundate a legăturilor istorice. Lupta de eliberare națională și socială implică, firește, solidaritatea forțelor revoluționare, progresiste; dar opțiunile asupra căilor de dezvoltare rămîn, desigur, de competența strictă a forțelor interne, a poporului respectiv.

Prin toate aceste atribuții, respectarea dreptului fiecărui popor de a se dezvolta corespunzător voinței și aspirațiilor sale fundamentale are o însemnătate decisivă pentru întreaga evoluție a relațiilor internaționale, poate fi considerat pe drept cuvînt ca piatra unghiulară a raporturilor noi, democratice, între națiuni și state.

Experiența istorică învredărează că înfăptuirea consecventă în practică a acestui drept, respectarea lui strictă de către toate statele în raporturile lor cu onare stat constituie condiția păcii, însăși baza politică de coexistență pașnică. În prezent, cînd lumea este împărțită în state de o mare diversitate, deosebite în ce privește orientarea, mărimea, gradul de dezvoltare, problema care se pune este ca aceste state să coexiste și să colaboreze, respectiv, să-și voință politică a fiecărui, sistemul social-politic și forma de organizare pe care o are. Realizarea acestor cerințe prezintă o importanță hotărîtoare deoarece coexistența pașnică reprezintă singura alternativă a unui război. Atunci cînd dreptul la dezvoltare de sine stătătoare este respectat cu strictețe se creează teren propice promovării unor relații de concurență și cooperare rodnică, de încredere și înțelegere reciprocă, iar cauza destindării și păcii

agențiile de presă transmit:

Papa Ioan Paul al II-lea va efectua o vizită în R. P. Polonă

Între 2 și 10 iunie 1979, la invitația Conferinței Episcopatului Polonez, informează agenția PAP, Președintele Consiliului de Stat al R.P. Polone, Henryk Jablonski — adaugă agenția citată — a exprimat, în numele Consiliului de Stat, satisfacția față de invitația adresată papelui de a vizita Polonia.

Intrearea în vigoare a acordului de încetare a focului între R. D. P. Yemen și R. A. Yemen

ADEN 3 (Agerpres). — Președintele Republicii Democratice Populare Yemen, Abdel Fattah Ismail, a adresat vineri noaptea forțelor armate ale țării sale ordinul de a se „conforma strict” acordului de încetare a focului între cele două state yemenite, care a intrat în vigoare sîmbătă la ora 8, ora locală (5 G.M.T.), relatează agenția irakiană de presă — INA. „Respectarea încetării focului de către forțele noastre armate, se precizează în ordinea corectă a dorințelor națiunii și onorează angajamentele noastre”.

Cooperarea economică iugoslavo-albaneză. Preziulidul Provinciilor Socialiste Autonome Iugoslave Kosovo, situată la granița cu R.P.S. Albania, a analizat stadiul cooperării economice cu zona de frontieră a țării vecine.

În cadrul unei sesiuni a Comisiei asociatelor, T. G. V. Naidu, a relevat succesele deosebite obținute de România în domeniul dezvoltării economice și sociale, precum și orientarea sa politică externă ale țării noastre. El a evidențiat personalitatea președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, „arhitectul României moderne, sub a cărui conducere România a devenit un exemplu și sursă de inspirație în lume”. La rândul său, Madan Mohan, ministrul științelor din guvernul statului Andhra Pradesh, a spus că trecutul glorios de luptă al poporului român, caracterul constructiv al politicii externe românești, inspirată și condusă de președintele Nicolae Ceaușescu, sînt de mare interes pentru țările noastre.

SANAA 3 (Agerpres).

Președintele Republicii Arabe Yemen, Al Abdallah Saleh, a cerut în noaptea de vineri sere simțată trupele țării sale „să se conformeze acordului de încetare a focului hotărît de comun acord cu Comitetul arabo-yemeni”, relatează agenția INA. „Pentru a împiedica vărsarea de sînge yemenit și a răspunde favorabil eforturilor noastre depuse de fratii nostri din Siria, Irak și Iordania, vă ordon respectarea încetării focului”, se precizează în ordinul prezidențial.

Cooperarea economică iugoslavo-albaneză. Preziulidul Provinciilor Socialiste Autonome Iugoslave Kosovo, situată la granița cu R.P.S. Albania, a analizat stadiul cooperării economice cu zona de frontieră a țării vecine.

În cadrul unei sesiuni a Comisiei asociatelor, T. G. V. Naidu, a relevat succesele deosebite obținute de România în domeniul dezvoltării economice și sociale, precum și orientarea sa politică externă ale țării noastre. El a evidențiat personalitatea președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, „arhitectul României moderne, sub a cărui conducere România a devenit un exemplu și sursă de inspirație în lume”. La rândul său, Madan Mohan, ministrul științelor din guvernul statului Andhra Pradesh, a spus că trecutul glorios de luptă al poporului român, caracterul constructiv al politicii externe românești, inspirată și condusă de președintele Nicolae Ceaușescu, sînt de mare interes pentru țările noastre.

SANAA 3 (Agerpres).

Președintele Republicii Arabe Yemen, Al Abdallah Saleh, a cerut în noaptea de vineri sere simțată trupele țării sale „să se conformeze acordului de încetare a focului hotărît de comun acord cu Comitetul arabo-yemeni”, relatează agenția INA. „Pentru a împiedica vărsarea de sînge yemenit și a răspunde favorabil eforturilor noastre depuse de fratii nostri din Siria, Irak și Iordania, vă ordon respectarea încetării focului”, se precizează în ordinul prezidențial.

Cooperarea economică iugoslavo-albaneză. Preziulidul Provinciilor Socialiste Autonome Iugoslave Kosovo, situată la granița cu R.P.S. Albania, a analizat stadiul cooperării economice cu zona de frontieră a țării vecine.

În cadrul unei sesiuni a Comisiei asociatelor, T. G. V. Naidu, a relevat succesele deosebite obținute de România în domeniul dezvoltării economice și sociale, precum și orientarea sa politică externă ale țării noastre. El a evidențiat personalitatea președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, „arhitectul României moderne, sub a cărui conducere România a devenit un exemplu și sursă de inspirație în lume”. La rândul său, Madan Mohan, ministrul științelor din guvernul statului Andhra Pradesh, a spus că trecutul glorios de luptă al poporului român, caracterul constructiv al politicii externe românești, inspirată și condusă de președintele Nicolae Ceaușescu, sînt de mare interes pentru țările noastre.

SANAA 3 (Agerpres).

Președintele Republicii Arabe Yemen, Al Abdallah Saleh, a cerut în noaptea de vineri sere simțată trupele țării sale „să se conformeze acordului de încetare a focului hotărît de comun acord cu Comitetul arabo-yemeni”, relatează agenția INA. „Pentru a împiedica vărsarea de sînge yemenit și a răspunde favorabil eforturilor noastre depuse de fratii nostri din Siria, Irak și Iordania, vă ordon respectarea încetării focului”, se precizează în ordinul prezidențial.

Cooperarea economică iugoslavo-albaneză. Preziulidul Provinciilor Socialiste Autonome Iugoslave Kosovo, situată la granița cu R.P.S. Albania, a analizat stadiul cooperării economice cu zona de frontieră a țării vecine.

În cadrul unei sesiuni a Comisiei asociatelor, T. G. V. Naidu, a relevat succesele deosebite obținute de România în domeniul dezvoltării economice și sociale, precum și orientarea sa politică externă ale țării noastre. El a evidențiat personalitatea președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, „arhitectul României moderne, sub a cărui conducere România a devenit un exemplu și sursă de inspirație în lume”. La rândul său, Madan Mohan, ministrul științelor din guvernul statului Andhra Pradesh, a spus că trecutul glorios de luptă al poporului român, caracterul constructiv al politicii externe românești, inspirată și condusă de președintele Nicolae Ceaușescu, sînt de mare interes pentru țările noastre.

Cooperarea economică iugoslavo-albaneză. Preziulidul Provinciilor Socialiste Autonome Iugoslave Kosovo, situată la granița cu R.P.S. Albania, a analizat stadiul cooperării economice cu zona de frontieră a țării vecine.

În cadrul unei sesiuni a Comisiei asociatelor, T. G. V. Naidu, a relevat succesele deosebite obținute de România în domeniul dezvoltării economice și sociale, precum și orientarea sa politică externă ale țării noastre. El a evidențiat personalitatea președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, „arhitectul României moderne, sub a cărui conducere România a devenit un exemplu și sursă de inspirație în lume”. La rândul său, Madan Mohan, ministrul științelor din guvernul statului Andhra Pradesh, a spus că trecutul glorios de luptă al poporului român, caracterul constructiv al politicii externe românești, inspirată și condusă de președintele Nicolae Ceaușescu, sînt de mare interes pentru țările noastre.

Cooperarea economică iugoslavo-albaneză. Preziulidul Provinciilor Socialiste Autonome Iugoslave Kosovo, situată la granița cu R.P.S. Albania, a analizat stadiul cooperării economice cu zona de frontieră a țării vecine.

În cadrul unei sesiuni a Comisiei asociatelor, T. G. V. Naidu, a relevat succesele deosebite obținute de România în domeniul dezvoltării economice și sociale, precum și orientarea sa politică externă ale țării noastre. El a evidențiat personalitatea președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, „arhitectul României moderne, sub a cărui conducere România a devenit un exemplu și sursă de inspirație în lume”. La rândul său, Madan Mohan, ministrul științelor din guvernul statului Andhra Pradesh, a spus că trecutul glorios de luptă al poporului român, caracterul constructiv al politicii externe românești, inspirată și condusă de președintele Nicolae Ceaușescu, sînt de mare interes pentru țările noastre.